

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου 1915.

Z H T Ω H E N Ω Σ I Σ

ρία, ὅτι εἶνε ἐνταχῶς τῆς Τουρκίας ἐνδοχῶς ἡὺς ἄλλοτε δὲν θὰ μὲν ἀν-
ηρῶχε, μὲ ἀνησυχελ δὲ ἀπ' ἧς στιγ-
μῆς ἐπεκράτησε τὸ Νεοτουρκικὸν κα-
θεστὼς ἐν Τουρκίᾳ καὶ πρὸς τὴν ἐ-
πικρέτεσιν αὐτὴν θὰ συνδεθῇ
κταστραφὴ τοῦ ὑπολοῦτου Ἑλληνα
αἰσὸς, ἡ ἐκρίεωσις τοῦ ἐν Τουρκί-
ᾳ Ἑλλητισμοῦ. Πρὸς τὴν νύκην ταύτην

θα ένωσή η συντριβή της Βαλκανικής Ισορροπίας και η υπερεξέγκωσις της δύναμεις της Βουλγαρίας.

Λέγεται ότι η Γερμανία υποδέχεται εις ήμεις την έδαφικήν ανεκρίτητα και άκρότητα έπείτασιν εν Ν. Αλβανία. Ακόμη άνεγνωρίσεν ότι η περιούχ Δοιράνης—Γευγελής η οποία άποτέλει άλλην στήλην των κλειδών Μακεδονικών μας συνόρων πρέπει να περιέλθω εις την Ελλάδα.

Ταύτα ήκουσα παρά πρόσωπου κατέχοντος έπίσημον θέαν, προσέειπεν ουδέ πρόσωπου ήκουσα ότι υποδέχεται εις ήμεις η Γερμανία το Μοναστήριον και τα Δωδεκάνησα και την Κύρον.

Τό έπ' έμειν ήμιν έδωκεν, έάν, ακολουθούσιν, έλλην πολιτικήν η έκείνην την όποιαν εισήγγηθη, έφθάνομεν όχι να λάβωμεν νέας ήσους, άλλα να διατηρήσωμεν από παντός κινδύνου μας ήσους έχομεν σήμερα.

Η άνεκρίτης του Έλληνικού Κράτους θέγεται και ώτακα καθ' ήν στιγμήν αι σχέσεις αὐτοῦ πρὸς τὰ ἑνὶ τῇ Κράτῃ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ, ἀποκατασταθεῖσαι διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου, ἀνατραποῦν οὐσώδως. Θὰ ἦτο ἐλγύστερον ἐπικινδύνουν διὰ τὸ ἐθνικὸν μέλλον, ἔάν ἡ Ἑλλάς ἐστερείτο μικροῦ τμηματός τῆς χώρας αὐτῆς, καθ' ἣν στιγμήν καὶ οἱ ἄλλοι λαοὶ θὰ περιωρίζοντο κατὰ βαθμὴν ἀνάλογον.

Ἄλλὰ σήμερον, διε' ἡ μὲν Ἑλλάς δὲν πρόκειται νὰ σμικρυνθῇ, ἀλλὰ καὶ μικρὰ ψυχία νὰ λάβῃ, ἡ δὲ ἂντιζηλος πρόκειται νὰ λάβῃ κοινωσύαν ἀνάπτεται, ἡ δε Σερβία νὰ ἐκλείψῃ, ποῖα δὲ εἶνε ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τοιαύτης ρυθμίσεως τῶν Βαλκανικῶν πραγμάτων; Θὰ ἔχωμεν τότε, κύριοι, νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν πόλεμον, τὸν ὅποιον ζητοῦμεν ν' ἀποφθωμεν σήμερον ἐν συμμίχῃ πλέον, πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ταύτην μὲν σύμμαχον τῆς Τουρκίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἐνθ' ἡμεῖς θὰ ὤμεν ἐπηρεημένοι συμμάχων.

Τὸ δε' ἔμοι, φρίττω πρὸς τῆς θέσεως ἡ ὅποια ἡθελε δημιογενθῇ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐάν αἱ προβλέψεις μου ἡθελον ἐπαληθεύσθαι.

Ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος, καὶ διὰ τὴν Βουλγαρίαν δὲ ἐπείθετο κατὰ τῆς Σερβίας, λέγει, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς φιλικὴ καὶ πρὸς τὴν ἑτέραν τὸν ὁμῶν, ἂν ὅχι δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διὰ τὴν διαφύκῃς τῆς συμμάχιας ἡμῶν μετὰ τῆς Σερβίας πρὸς τὴν ὅποιαν ἡ οὐδετερότης ἡμῶν δὲν ἦτο δυνατόν ἀνέκθεον παρὰ νὰ εἶνε ἐκτάκτως φιλικὴ καὶ εὐνοῦς.

Ἄλλ' ἂν ἡ οὐδετερότης ἡμῶν ἡ ἐν ὅλοις ἐξακολουθῇ καὶ εἶνε εὖνους πρὸς τὸ ἑτερον μέρος, ἔργω ὅμως καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελεσμάτος τῆς οὐδετερότης ἡμῶν δὲν εἶνε ποτὶ ἀποκλειστικὸς ὀφθαλμὸς εἰς τὸν ἀντίθετον συνδυασμόν. Λέγω διὰ τὴν ὑπερβολήν, τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς, διὰ τῆς ἐξισορρομίας ἐμμονῆς αὐτῆς ἐν τῇ οὐδετερότητι μὲχρι τέλους, θέλει παρασχεῖ εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν συνδυασμόν εἶνε μεγάλη καὶ εἶνε ὅλογον καὶ φυσικὸν νὰ τύχῃ ἀντιθέτου ἀνταλλαγμάτων. Ἄλλὰ ποῖα θὰ ἦσαν τ' ἀνταλλαγμάτα τὰ ὅποια θὰ ἐνέμουν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπ' ἐπὶ βλημένον ἔπος φροντισομένη νὰ ἐξισορρομίσωμεν; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο ὑποδεξιμότης νὰ ἐκείθῃ συνεννόησις πρὸς τὸν συνδυασμόν ἐκείνον, ὃν ἔστω καὶ ἀθεμίτως οὕτως δὲ ἐξυπακούομεν διὰ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς μας, πᾶσι μὲν νὰ μάθωμεν τίνα εἶνε τὰ ἑδαφικά ἀνταλλαγμάτα, εἴτινα ἡ Βουλγαρία πρόκειται νὰ λάβῃ συμμετέχουσα τοῦ πόλεμου, καὶ δεύτερον νὰ καθωρισθῶν ἀντικειμένον τὰ ἀνταλλάγματα ὅσα πρόκειται νὰ λάβωμεν ἡμεῖς, ἡ ἐκείσεως πρὸς τὴν Ν. Αλβανίαν, ἡ παραχώρησις τῶν κλειδῶν Δοιράνης—Γευγελής, ἃς ἔχομεν καθήκον νὰ σπεύσωμεν νὰ καταλάβωμεν ἔκτακτος.

Τρίτον, ὅπως ἡ ἐγγύτης διὰ τὴν ἀνεκρίτητα τῆς χώρας ἐκκαθῇ μίαν δεκαετίαν τοῦλάχιστον μετὰ τὸ πέραν τοῦ πόλεμου, καὶ ἐπὶ τούτοις ὅπως τῇ παραμύσει τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐπιβληθῇ ἡ ἀνταλλαγή τῶν πληθυσμῶν τῶν δύο χωρῶν, αἱ ὅποιαι ἐπὶ ἐκτάκτως ἐκατοστῶν χιλιόμετρων πρόκειται νὰ συνορευθῶν τὸν λιπυρὸν, ὅπως οἱ Βουλγαριοὶ πληθυσμοὶ οἱ ὅντες ἐνός τοῦ ἑλληνικοῦ ἑδάφους, μεταφερθῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, οἱ Ἕλληνοὶ δὲ πλεονάζοντες εἰς τὴν Βουλγαρίαν, εἰς τὴν ὅποιαν μετὰ τὴν ἐκκρίσιν, καὶ τοῦτο θὰ ἦτο μία τῶν καλλιεργειῶν ἐγγυήσεως, διὰ τὴν Βαλκανικὴν καθεστῶς θὰ ἀναγνωρίζεται τοῦ λοιποῦ ἐπὶ ἀνταναγκαστικῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

Ο κ. Ν. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, λαβὼν τὸν λόγον λέγει ὅτι συζητήσις ἐν τῇ αἰδοῦσῃ ταύτῃ ἐπὶ τὸν μεγάλον προβλήματον, εἴτινα δοθῶνται ἐνῶπιον τοῦ ἔθνους, καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ὁποίων συνέχει τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν δὲν δύναται νὰ διεξαθῇ ἀνυπόστατος. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ πρὸς τὴν ὑπεκλίνουσαν τοῦ Κράτους Κυβέρνησιν, ὅποια ἐμφανισμένη ὑπὸ τῶν γενικῶν πραγματικῶν ὑποσχέσεως τῆς προστασίας τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, παροχῇ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπίας ἀμερόστοι, ἀνευ τοῦ προσήκοντος ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἐλέγχου, ἀποτελεῖ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀντιλήψιν, καθήκον ἔθνικόν.

Ο κ. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ λέγει ὅτι ἡ θέσις τὸν εἶνε δύσκολος, διότι σκεπτεται τὸ καθήκον ὅπως ἔχῃ ὅτι ἐπὶ τὰς εὐθύνας ὡς ὑπουργός, ὁμολῶν ἐν ὁνόματι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐχει, ὅμως, ἐπιτακτικὸν καθήκον νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅτις παρέρχεται ἐπὶ ἡ Βουλὴ ἔπαυσε νὰ εἶνε κυρίαρχον ὅσον, καὶ μετεβλήθη εἰς ἀπλόον Σύλλογον, ἀσχολούμενον περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Ἡ Βουλὴ οὐδέποτε, τῶν ἐκείσεως, ἔπαυσε νὰ ἦν κυρίαρχον Σῶμα καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀποδεικνύουν ὅποσον σεβασμὸν φέρει αὐτῇ πρὸς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς. Διότι εἰτε μετὰ τὰς δηλώσεις ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει τύχει τῆς ὑποστήριξεως τῆς Βουλῆς, ἀνεγνωρίσας τὸν κυρίαρχον δίκαιον αὐτῆς. Καὶ ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνήσῃ τὴν ὑποστήριξιν, καὶ ἐν τῇ ἀρνήσει ταύτῃ ὑπάρχει ἡ ἐξέκκλησις τοῦ μεγάλου τέρους δικαϊώματος αὐτῆς.

Ἀπασα ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Βενιζέλου περιστρέφει εἰς τὸ εἶναι ἡ Ἑλλάς θὰ περιέλθῃ ὅταν ἡ βρεθῶν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῆς Βουλγαρίας, καὶ τοῦ πόλεμου ὅντος βεβαίως, δὲν πρέπει νὰ περιμεινωμεν τὸ τέλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, τρέχοντες τότε τὴν κίνδυνον ν' ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὴν μόνον καὶ ἀνευ φίλων.

Δὲν εἶνε ἀκριβὲς ὅτι ἡ Βουλγαρία εἶνε σήμερον ἀδυνάστερα τῆς Βουλγαρίας τῆς αὔρου, διότι πρόκειται σήμερον ἡ Ἑλλάς νὰ πολεμήσῃ κατὰ τῆς Βουλγαρίας, ὅποσον εἶνε ὅποιας ὑπάρχει κραταιότητα εὐρωπαϊκῶν συνδυασμῶν, εἶνε δὲ ἀδύνατον εἰς προβλέψεις βαρύνει νὰ γνωρίζωμεν ποῖον δὲ ἦν τὸ τέρας τοῦ πόλεμου καὶ τὴν δύο Εὐρωπαϊκῶν συνδυασμῶν θὰ νικήσῃ.

Τὸ κύριον ζήτημα, ὅπερ ἀπέφωκεν ὁ κ. Βενιζέλος, νὰ εἴχῃ, εἶνε, ἔάν εἶνε ἐπὶ ἀλλήλῃς ἡ στιγμή, ὅπως ἐπὶ τῇ φθῶν τοῦ κατὰ τῆς Βουλγαρίας πολέμου, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξέσεως τοῦτο θὰ προκύβῃ ἀσφαλὸς ἡ πολιτικὴ τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ μετεβῇ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐκδηλωθεῖσα σαφῶς, εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς ἑπὶ τοῦ οὐδετερότητος, ἔκ τῆς ὅποιας δὲν θὰ ἐξέλθῃ εἰμὴ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν συμπερόντα ὑποχρεώσας τὴν Κυβέρνησιν νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἐάν ποτε εἴδῃ ὅτι τὰ συμπερόντα ταῦτα διακινῶνται καὶ κινδυνεύουν, τότε θὰ ἀπέχρηστος νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος.

Ο κ. Α. ΤΣΟΓΚΑΛΑΣ λέγει ὅτι ἡ ἐπίθεσις τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῆς Σερβίας εἶνε ἐπὶ τῆς ἐξισορρομίας τοῦ πόλεμου καὶ οὐχὶ πρᾶξις πολιτικῆς τῆς Βαλκανικῆς, καὶ ἡ Ἑλλάς προσβάλλουσα τὴν Βουλγαρίαν ὑπὲρ τῆς Σερβίας, θὰ ἐπιτρέχεται εἰς πᾶσι πρὸς τὰς δύο Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας, τοῦτο ὅπερ κατ' ἐξέκτασιν λέγον πρέπει νὰ πράξῃ ἡ Ἑλλάς.

Λέγει εἰτι παραμένει σκοτεινὸν σημείον πτωχίστατον περὶ τῆς στάσεως καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ρουμανίας, ἡ ἡμετέρα οὐδετερότητα τῇ 1913 ἐπεστράτευσεν κατὰ τὸ τέλος τοῦ πό-

λέμου καὶ ἐπέβαλε τὰς θελήσεις αὐτῆς.

Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν Κυβέρνησιν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν, ἔάν δύναται, τίνας ἔχει πληροφορίας περὶ τῆς στάσεως τῆς Ρουμανίας, διότι ἂν αὕτη συντάσσεται, ὡς θεωρεῖται βεβαίως, μετὰ τῶν δύο Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν, κατὰ τίνα τρόπον θ' ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν καὶ μετ' αὐτῶν τὰς Κεντρ. Αὐτοκρατορίας;

Ἄν ὅμως ἡ Ρουμανία ταχθῇ μετὰ τῆς Συνεννόησεως, τὰ πράγματα μεταβάλλονται ἔξωθεν, καὶ ἡ ἐν τῇ Βαλκανικῇ πεδῷ ῥηθῆς, ἀνετρέπεται ὑπὲρ τῶν Δυνάμεων τῆς Τετραπλῆς.

Ἐφ' ὅσον ὅμως εἶνε ἀγνωστος ἡ στάσις τῆς Ρουμανίας, ἐν οὐδέμῃ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ν' ἀποδοθῇ εἰς ἀγῶνα ἐπικινδύνουν ἐγκυμονοῦντα ἑλθεῖν συνεπείας.

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Τσουκαλάς ἐρωτᾷ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἀξίας μίας δημοσιεύσεως εἰδήσεως καὶ μὴ βεβαιωθεῖσας ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ πρεσβευτοῦ, εἰτι ὁρίσεται μυστικῇ συνθήκῃ μετὰ τῆς Γερμανίας κατὰ τῆς Βουλγαρίας, ὅτι πογευμαμένη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Τουρκίας καθ' ἣν παραχωρεῖται εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ Ἀλβανία, ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία καὶ ἡ Σερβικὴ Μακεδονία.

Καίτοι δὲ πιστεύει εἰς τὴν εἰδήσιν ταύτην, νομίζει ὅτι καθήκον ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ διαφύκῃ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ ἔθνος.

Ο κ. Α. ΖΑΓΜΗΣ (ἑργαζόμενος μετὰ τὸ πέραν τοῦ λόγου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ) Προτείνω νὰ διακοποῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς προσεχούσης Δευτέρας, ὅπως δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ μεταξὺ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν, ἣν θὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτήν. (Ἡ πρότασις ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς).

— Ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Σερβίαν. — Ο Σέρβος πρεσβευτὸς ἐπεσκέψθη τὸν 28 Ἰανουαρίου τὸν Πρωθυπουργόν κ. Ζαΐμην καὶ ῥημάτιον αὐτὸν πάλιν θὰ ἦν ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῆς Σερβίας.

Πρὸ τῆς ἐπίθεσεως τῶν Βουλγαριῶν καὶ ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Σερβίᾳ Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ ῥημάτιον τῇ Ἑλληνικῇ Κυβέρουσιν περὶ τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν ἐνδεχομένῃ Βουλγαρικῇ ἐπίθεσει κατὰ τῆς Σερβίας, ὅπως θὰ προέκυπτεν ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ συμμάχικου ὅρου τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης.

Ἐνεκα τοῦ διπλοῦ τούτου διαβήματος, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν Σερβίαν τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς περὶ τῶν συμμάχικων ὑποχρεώσεων ἀπαντήσας διὰ τοῦ ἐν Σερβίᾳ Ἑλλήνου ἀντιπροσώπου αὐτῆς.

Ὅθεν τῇ 29ῃ π. μὲν ἐπεσκέψθη τὴν ἑλληνοσερβικὴν ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν ἐν Νάισοφ Ἑλληνα πρέσβυν.

Αἱ ἐκ τῆς ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ — Διὰ τῆς ἀπάντησεως τῆς ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀναγνωρίζουσα καθ' ὅσον εἶνε ἐπὶ τῆς ἐξισορρομίας καὶ ἔγκυρον τὴν Ἑλληνοσερβικὴν συνθήκην, ὡς καὶ τὴν προσηγορευμένην ταύτην στρατιωτικὴν σύμβασιν, φρονεῖ ἐν τούτοις δὲ δὲν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Ἡ πεποίθησις ὅμως—ὅτι ἐνεργούντες καθ' ὃν τρόπον ἐνεργούντες, ἐξυπηρετοῦμεν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐξυπηρετοῦμεν ταῦτα διὰ τῆς δηλωθεῖσης ὅμιν πολιτικῆς, ἣτις νομιζομένη εἶναι ὅτι ἡ χώραν, ἣτις, ἐν ἄλλῃ ἐφημερίστῃ πολιτικῇ, θὰ διέτρεχε τὸν κινδύνον τῆς καταστροφῆς, ἡ πεποίθησις αὕτη εἶδε τὸ θάρρος εἰς ἡμᾶς ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰ πράγματα, ὅπως καὶ ν' ἀντιμετωπίσωμεν καὶ τὰς γυνώμας καὶ τὰς πεποιθήσεις τῶν ἀντιπρονοούντων πρὸς ἡμᾶς.

Ο κ. Α. ΖΑΓΜΗΣ (ἐργαζόμενος μετὰ τὸ πέραν τοῦ λόγου ἐκ τῆς θέσεως τοῦ) Προτείνω νὰ διακοποῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς προσεχούσης Δευτέρας, ὅπως δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ μεταξὺ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν, ἣν θὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτήν. (Ἡ πρότασις ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς).

— Ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Σερβίαν. — Ο Σέρβος πρεσβευτὸς ἐπεσκέψθη τὸν 28 Ἰανουαρίου τὸν Πρωθυπουργόν κ. Ζαΐμην καὶ ῥημάτιον αὐτὸν πάλιν θὰ ἦν ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῆς Σερβίας.

Πρὸ τῆς ἐπίθεσεως τῶν Βουλγαριῶν καὶ ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐν Σερβίᾳ Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ ῥημάτιον τῇ Ἑλληνικῇ Κυβέρουσιν περὶ τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν ἐνδεχομένῃ Βουλγαρικῇ ἐπίθεσει κατὰ τῆς Σερβίας, ὅπως θὰ προέκυπτεν ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ συμμάχικου ὅρου τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης.

Ἐνεκα τοῦ διπλοῦ τούτου διαβήματος, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν Σερβίαν τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς περὶ τῶν συμμάχικων ὑποχρεώσεων ἀπαντήσας διὰ τοῦ ἐν Σερβίᾳ Ἑλλήνου ἀντιπροσώπου αὐτῆς.

Ὅθεν τῇ 29ῃ π. μὲν ἐπεσκέψθη τὴν ἑλληνοσερβικὴν ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν ἐν Νάισοφ Ἑλληνα πρέσβυν.

Αἱ ἐκ τῆς ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ — Διὰ τῆς ἀπάντησεως τῆς ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀναγνωρίζουσα καθ' ὅσον εἶνε ἐπὶ τῆς ἐξισορρομίας καὶ ἔγκυρον τὴν Ἑλληνοσερβικὴν συνθήκην, ὡς καὶ τὴν προσηγορευμένην ταύτην στρατιωτικὴν σύμβασιν, φρονεῖ ἐν τούτοις δὲ δὲν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη ἔχει βάσιν ἐντελὸς Βαλκανικὴν καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου δημιογενήσεως καθεστώτος, οὐδαμῶς δὲ προσβάλλει ἀνὰ μίαν τὴν ὅποιαν ἡ Ἑλλάς ὅσον καὶ τῆς Σερβίας εἰς πᾶσι πρὸς τὴν ἀντιφρονεῖ αἰ περιστάσεις ἐκείνας, καθ' ἃς ἡ Ἑλλάς δὲ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ συντρέξῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν—δυνάμει τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ συμβάσει τοῦ συμμάχικου ὅρου.

Κατὰ τὰς ἀντιλή

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΟΛΕΜΩΝ

—Τὸ ἀγνωστον ἔργον τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.
—Ἀποκαλύψεις ἀγνωστων γεγονότων τῆς πολέμου καὶ διπλωματικῆς δράσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ἐπίσημος ἱστορικὴ ἀφήγησις γραφεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει ἀδθαντικῶν πηγῶν ὑπὸ ἀναγνώστου συγγραφέως.

(Συνέχεια).

—Ἐν πρῶτῳ κεφάλαιον.

Ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1909, εἶχε διεξαχθῆ εἰς τὴν Ἀνάτορα τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου μέγα στρατηγικὸν «πολεμικὸν παιγνίδιον», τοῦ ὁποῦ μετέσχον ὑπὸ τὴν διαρκὴ ἐπιβλεψιν τοῦ Διευκτοῦ Κωνσταντίνου ὁ πρίγκις Ἀνδρέας καὶ πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὁ τότε διοικητὴς τῆς μεραρχίας Ἀθηνῶν, ὁ ποστράτης Δημόπουλος.

Τὸ θέμα ἦτο ἐπιθετικὸς πόλεμος ἐναντίον τῆς Τουρκίας διὰ τῶν τότε ὑπαρχουσῶν τριῶν μεραρχιών. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ παιγνιδίου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς προφητικὴ, διότι ἀκριβῶς καθ' ὅμοιον τρόπον συνέβησαν τὰ γεγονότα τοῦ 1912. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ παιγνιδίου διὰ τὴν Ἑλληνικὴν στρατιάν ἦτο ἡ βέβαια, ἐπὶ δὲ τοῦ χρόνου προήλθαν αἱ μεραρχίαι πρὸς τὴν Ἑλλάσῳ, ἡ δὲ ἡ μάχη τοῦ Σαρανταπόρου, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ κύκλωσις τῆς μιᾶς πτέρυγης τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἀκριβῶς ὡς συνέβη κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1912 καὶ κατελήφθη ἡ Κοζάνη ὡς καὶ κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον.

Ἡ μόνη διαφορά ἐπὶ τῆς μετὰ τοῦ παιγνιδίου καὶ τῆς μετὰ τριετίας καὶ πλεον πραγματικότητος ὅτι κατὰ τὸ παιγνίδιον εἶχεν ὑπολογισθῇ ὁ ἀποστράτης Δημόπουλος ἐπὶ τῆς ἀρυστῆς ὁδῆς τοῦ Ἀλκίμανος, εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Εἶνε εἰνόητον ὁ πόλεμος ἡ ἀνέμνησις τῶν πορισμάτων τοῦ παιγνιδίου ἐκείνου διηγεῖται τὰς ἐνέργειαις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου κατὰ τὸ 1912.

Ἐνθ' οὐτοῦτοδεῖται προέδμεν ἡ ἐκπαίδεσις τῶν στελεχῶν καὶ τοιαύτη ἐλαβάνοντο πρὸς τὴν νῦν καταστάσιν τοῦ στρατεύματος ὡς τὸν ὁνόματος καὶ τοῦ προσορισμοῦ τῶν, εἰσῆλθον πρῶτον φορὰν ἐν Ἑλλάδι, ὡς συμπλήρωμα τῆς ἐκπαίδευσίς τοῦ στρατεύματος ἐν γένει, αἱ μεγάλοι ἀσκήσεις ἀπὸ τοῦ 1904.

Αἱ αὐτὲς ἀπέβλεπον καὶ εἰς τὴν ἐκγύμνασιν τῶν πλαισιωτῶν ἡλικιών τῆς ἐφεδρείας συμμόνωσις πρὸς τὸν νέον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ζωογονῇ τὸν στρατόν. Ἡ πρῶτη ἐκπαίδεσις τοῦ δόκτορος ἦτο λίαν πλημμελής, ὡς εἶχε καταδειχθῇ κατὰ τὸ 1897. Ἡ ἀπομνη ἐκπαίδεσις τῶν ἀνδρῶν ἦτο ἀτελεστάτη καὶ σπανίως ἐτελοῦντο ἔτερα γυμνάσια πλην τῶν γυμνασίων τάγματος. Μεγάλαι μονάδες οὐδέποτε εὑρίσκοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς τὰ πεδία τῶν ἀσκήσεων, οὐδ' ἡσοκύντο ὁμοῦ εἰς ἐλιγμούς τὰ διάφορα ὅπλα.

Ἀπὸ τοῦ 1904 ἐκαλοῦντο κατ' ἔτος, μέχρι τοῦ 1908, συμπεριλαμβανομένου, ἀνὰ τέσσαρες πλαισιωτῆραι ἡλικίαι καὶ ἐπὶ τεσσαρσκατοῦν ἡμερῶν ἀσκούμεναι συνεπλήρου τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀσκήσεων πρὸς τὰς νέας ἀπαιτήσεις τῆς προόδου τοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὸ 1905 ἐγένοντο γυμνάσια κατὰ μεραρχίας, ἀπὸ δὲ τοῦ 1906 αἱ καλούμεναι ἡλικίαι ἡσοκύντο εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ νέου ἐπαναληπτικοῦ δόκτορος οἱ εἶχεν ἐδαφισθῇ ὁ στρατός.

Αἱ μεγάλοι ἀσκήσεις τοῦ 1908, κατὰ μεραρχίας ἐπίσης τελεσθεῖσαι, τὰς πέδαιον τὴν ἐπιτελευτήσαν βαθμιαίαν πρόδον τοῦ στρατοῦ ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Ὁ Διευκτοῦ Κωνσταντίνου, διαρκῶς παρακολουθῶν τὰς ἐνιστάσεις ἀσκήσεις, ἐξέφερε πάντοτε μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν τὴν περικοπὴν τῆς Αὐτοῦ κριτικῆς, ἐμπνευστὴ καὶ συμπληρῶν ἀποπροσώπων τὴν μόρφωσιν τοῦ στρατεύματος. Αἱ κριτικαὶ Του δὲ παραμένον ἀληθινότητες εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατόν. Μετὰ στρατιωτικῆς εἰλικρινείας καὶ φρενιῆς γνώσεως ἤ-

γων τὰς παρατηρουμένας ἀτελείας, παραρῶν, θεομαίνων τὸν ζήλον ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν, μηδεμίαν παραλείπων, ἔστω καὶ ἐπαισιώδη, λεπτομέρειαν, διέκρινεν εἰς τὸ στρατεῦμα τὸ πνεῦμα ὁμοθυμαδόν, τὸ χαρακτὴρ τὸν ἰσορροπημένον καὶ διανύγες πνεῦμα τῶν προηγμένων λαῶν καὶ ἀπαράσκειτο, ὡς ἀντίρροπον τῆς φρενιῆς τάσεως πρὸς τὸ ἀποσχεδιστικὸν καὶ τὴν ἀμέλειαν καὶ τὸ ἐμφανιστικὸν λαοῦ εὐφροῦς καὶ μεσημβρινῶν, ὡς ὁ Ἑλληνισμός.

Κατὰ τὸ 1908, τὰ γυμνάσια τῆς μεραρχίας Ἀθηνῶν παρέσχον ἀφορμὴν εἰς τὸν Διευκτοῦ ὅπως ὁμολήσῃ, κατὰ τὴν κριτικὴν Του, κατὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸν εὐφροῦν περὶ τῶν προόδων τοῦ πενταετίας, τῆς βάσεως ταύτης παντὸς στρατεύματος. Κατὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασίων, διαρκουσῶν τῶν κινήσεων ψευδομάχης μεταξὺ Κηφισίας καὶ Ἀφνίου, ἀφινδία καταιγίς, ἀσυνήθιστος διὰ τὰς ἀρχὰς Ἀττικῶν φθινοπώρου, ἐπλήθυνεν ὡς δοκιμασίαν μέτρον τῆς ἀντοχῆς τῶν στρατευμάτων. Τὰ διαφόρα τμήματα, στερεομένα εἰσέτι ἀντικρίνον—τότε μόλις ἤρχισεν νὰ παραρῶνται εἰς τὸν δρόμον τῆς νύκτος—ἐκ καὶ καὶ ἡ νέα ἐξάρσις—διεποτιζομένη ὑπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν ἐπισταθμεύουσιν εἰς τὸ Μενίδι καὶ τὰ Ἀνω Λιόσια, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι, μὴ ὄντες εἰδημόνοι εἰς τὰς ἀπορροπὰς ἀνάγκας μεγάλων ἀσκήσεων, εἶχον φανῇ κλάψας ἀπρόθυμοι πρὸς παροχὴν καταλυμάτων. Παρ' ὅλα ταῦτα, τὰ τμήματα δὲν διελύθησαν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὡς ἐπὶ τῆς φρενιῆς καὶ συμψῆς εἰς τὴν ἀντοχὴν τῶν στρατευμάτων. Κατὰ τὴν μάχην τῶν Φαρσάλων, καταιγίς ἀφινδίας ἐπὶ κινήσεως, συνεπλάσθησαν τὸν δριζύνοντο τομῶς τινὸς καὶ ὁ ἀγώνιστος τότε Ἑλληνικὸς στρατός ἐπὶ τῆς ἀνέυρεσιν καταφυγῶν, ἐνθ' οἱ Τούρκοι, ἐπαφελθέντες ἀκριβῶς τὸν ἀποσχεδιστικὸν συκοφισμὸν, προήλθαν ἀπὸ τὴν ἀχλὺν τῆς καταιγίδος, ἐπενεγκόντες ὅλην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρατάξιν.

Ἡ τελευταία φάσις τῶν ἀσκήσεων τῆς μεραρχίας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1908 λαμβοῦσα χώραν βορείως τῶν Τουρκοβουνίων, παρέσχεν εὐκαιρίαν πρὸς ἐκτελέσιν παρὰ τῆς ταξιαρχίας, ἣν διόκει ὁ ποστράτης Δημόπουλος, καὶ καλυμμένης προσπελάσεως διὰ χειμῶρον δὴκοντος ἀπὸ τῶν πέρει τοῦ Πρωακίου μέχρι τῆς ἐσχάτης περὶ τῶν Ἀνω Πατησίων. Ἡ δὲ τὰς ἐκτελέσεως τῶν ἐπιθετικῶν τμημάτων ἐκείνων καὶ ἡ δι' ἐφόδου ἀνάβυστον ἀνάντων κλίτους πρὸς ἀφινδιστικὴν ὑπερφυλαγμένην τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν ἀντίπαλον τμήματος, παρέσχεν εἰς τὸν Διευκτοῦ ἀφορμὴν ἐπαινοῦ.

—Ὁ Μακεδονικὸς ἀγών.—
Πρὸς τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἀπὸ τοῦ 1904 ἰδίως, ἀφ' ἧς, δηλαδὴ, ἤρξατο ἡ οὐστηρικτὴ ἐκπαίδευσίς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἶχεν ἀρχίσῃ διεξυγόμενος ὁ κληθεὶς Μακεδονικὸς ἀγών. Ἡ θέσις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὁμογενῶν, οὐνεκα τῆς οὐστηρικτικῆς δράσεως ὁργανωμένων καὶ πολυαριθμῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν, εἶχεν ἀπορρῆ θλιβερωτάτη καὶ ἀφρότης. Φυσικῶς ἦτο ὁ ἀνέκλυτος τῆς ὁδονομίας ἐντυπώσεως, τὴν ὁποίαν τοῦτο παρήγεν εἰς τὸ ἔθνος, νὰ ἐκδηλωθῇ λογυρὸς ἐν τῷ στρατῷ. Ὁ μαρτυρικὸς δόνατος τοῦ Παύλου Μελά παρώτρυνε καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς—διαφόρων δόλων νὰ μεταβῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἡγοῦμενοι τῶν ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος προθύμως προσερχομένων ἐθελοντῶν πρὸς προστασίαν τῶν καταπιεζομένων ὑπὸ τὸν συμμοριῶν ὁμογενῶν καὶ ἀντιδραστηριακά τῆς ὁλοῦ καὶ ἐπιμόνου προπαγάνδας τοῦ Βουλγαρισμοῦ.

Ὁ Μακεδονικὸς ἀγών διήρξε διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μίαν ποσειδοποιήσις καὶ μίαν παρότρυνσις. Ὁ Ἑλληνισμὸς συνήθησεν εἰς τὴν ἰδίαν διδασκαλίαν ἢ βράδιον δὲ εἶχε ὅτι ἀντιμετώπιση τὸν συστηματοποιηθέντα Βουλγαρικὸν κίνδυνον, ἡ δὲ ὁλοῦ τῶν ἀνδρῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ ἀνεπέφρασε τὸ φρόνημα τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον εἶχε καταπέσει ἀισθητικῶς μετὰ τὸ 1897 ἡσκει τὴν ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ ἀνεκύνει εἰς ζεῖδωρον τρικυμίας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀφ' ἑτέρου, οἱ ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ὁμογενεῖς ἀπέκταν βαρμηδὸν ἰσχυρὰν τὴν πεποθῆσαν εἰς τῆς βοηθείας τοῦ ἐλευθεροῦ Κράτους. Ἡ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα συνήγαγε ἀνυπερέβλητον τὸ τεῖχος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιδράσεως. Οἱ Ἑλληνες τῆς Μακεδονίας ἀπέκταν ὁλοὴν ὁδονομίας τὴν συνεδίησιν τοῦ ἐθελοντισμοῦ καὶ δὲν ἦσαν πλέον ἔρμαιο τῆς Βουλγαρικῆς βουλίας.

Ἀπὸ τῆς αὐστηρῆς στρατιωτικῆς ἀπώσεως, ὁ Μακεδονικὸς ἀγών διήρξε μίαν παρὰ τῆς ποίσεως τινὸς δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ στρατεύματος, δυσχερείας ἀναπόφευκτον, ἀλλ' ἥτις εἰς ἄλλον στρατὸν θὰ ἦδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ, ἴσως, ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς συνοχῆς καὶ τῆς πειθαρχίας του. Εἰς τὴν ἐκτελέσιν ταύτην περιπίπτει, ἐν τούτοις, ἀνεφάνη ἡ φρενὴ Ἑλληνικὴ ἀρετῆ. Οἱ ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἀγῶνος Ἑλληνες ἀξιωματικοί, ἐπαπειθόντες εἰς τὸ στρατεῦμα, καὶ οὐδὲν ὑστερήσαντες ὡς πρὸς τὴν παρακολούθησιν τῶν γενομένων προόδων τὸ δὲ χυθὲν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικὸν αἷμα πρὸς τῆς ἐκστρατείας τοῦ 1912 εἶχεν ἀπορρῆ τὸς πολυτιμὸς δόνατος τῆς χώρας πρὸς τὴν Μητέρα, ἀρραβῶν τῆς τελικῆς αὐτῆς ἀποκαταστάσεως.

—Τὰ Νεοτουρκικὰ.—
Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν ἀσκήσεων τοῦ 1908, φθίνοντος τοῦ Σεπτεμβρίου, διεδοματίσθησαν εἰς τὸν Αἰμὸν γεγονότα ἐπὶ τῆς σαρβὰτος, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ καθοριστοῖν τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς γενικῆς καταστάσεως εἰς τὴν πολυτάραχον Χερσόνησον, ἥτις ἤγαγεν εἰς τέλος εἰς τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον.

Ἀπὸ ἐτῶν εἶχεν ἰδρυθῇ ἐν Τουρκίᾳ μυστικὸν ἐπαναστατικὸν σωματεῖον, τὸ ἐπὶ ἐκλογίμων Νεοτουρκικῶν, ἐπιδιδόνον τὸν συγχρονισμὸν τῆς φθινοῦσης Αὐτοκρατορίας πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς. Οἱ Τούρκοι, σκηνίζον ἐν Ἑλλάδι, δλου διετηροῦντο μόνον διὰ καὶ καὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς. Οἱ Τούρκοι, σκηνίζον ἐν Ἑλλάδι, δλου διετηροῦντο μόνον διὰ καὶ καὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς. Οἱ Τούρκοι, σκηνίζον ἐν Ἑλλάδι, δλου διετηροῦντο μόνον διὰ καὶ καὶ καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς.

Οἱ ὡς ἀνω καλούμενοι ἐκ τῆς νήσου Κύπρου ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς παρουσίας ἐν ὧν τῶν τῶν Προέδρων ἐπὶ τῆς προεδρίας τῆς (6) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσεύσεως τῆς παρουσίας, ἀρχαίως ἀπὸ τῆς Κυριακῆς, 11/24, καὶ λήξεως τῆς παρουσίας, 16/29 Ὀκτωβρίου, ὅπως κάθωσι τὰ φύλλα πορείας αὐτῶν.

Ἐν Λάρνακι 9/22 Ὀκτωβρ. 1915.

Ὁ Πρόεδρος.

Λάμπρος Ἐνυάλης.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιοῦμεν ἰσχυρῶς.

Ἀγγέλλοις, ἡμῶν τοὺς γάμους

τῶν τέκνων ἡμῶν

ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΙΩΝΙΔΟΥ

καὶ

ΝΑΥΣΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ἐδολογησάμενος τῇ 31 μ.μ. ὁ

ὡς τῆς προσεχέως Κυριακῆς 18

Ὀκτωβρίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς με-

λόνου κατὰ τὴν Κεντρικὴν ὁ-

δὸν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἡμεῖς

ἡμεῖς τούτους διὰ τῆς εὐχαιρῆς

παρουσίας ἡμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτι-

μον οἰκογενείας αὐτῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ 13 Ὀκτωβρίου 1915.

Ὁ γόνυ τῶν μελλοντῶν

Ἀννα Νικολάου

Μαρία Παναγιώτου

Νικόλαος Χριστοφίδης.

Νεοτουρκικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὸ 1908. Ὁ Σουλτᾶνος Χαμίτ ἠναγκάσθη νὰ ἀποκινήσῃ εἰς τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. Ὑπεσχέθη τὴν ἀναβίωσιν τοῦ συντάγματος, τοῦ δημοσίου, τοῦ 1876, τὸ ὁποῖον αὐτὸς, ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον, εἶχε καταλῆσαι.

Αἱ ἡγεταὶ λέγει, «ἐλευθερία, ἰσότης, ἀδελφότης» ἔβαλλαν τὰς ἀκροῦς τῶν λαῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Περὶ τῶν ὅρων καὶ οἰκονομίας συναδελφώσεως Τούρκων, Βουλγάρων, Ἑλλήνων, Ἀρμενίων, ἐξέκλητον τὴν ὑφ' ἡμῶν, διαδραματιζόμενα ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Σμύρνῃ. Παρήλθεν, ὅμως, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ὁ πρῶτος ἐνθουσιασμός καὶ ἡ στυγνὴ πραγματικὴ ἀπώρευσις ἀπὸ τῶν ἐκδάρμων ὁμμάτων τῶν μὲν ἡμῶν συναδελφωθέντων τὸν πάλιν εἰς παροδικὴν γοητείαν.

Οἱ Νεότουρκοι ἤρχισαν ἀποβλέποντες εἰς τὸν ἐξοθισμὸν τῶν λαῶν τῆς Αὐτοκρατορίας, οἵτινες εἶχον πιστεύσει ἀφελῶς κατ' ἀρχὰς δι' ἡμῶν τὴν δυνατὴν ἡ σύμπληρσιν συνταγματικῶν ὁμοσπονδίων Κράτους, διατηρουσῶν τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν αὐτοτέλειαν τῶν συναπαρτιζουσῶν τοῦτο φυλῶν. Ἡ Αὐτοκρατορία, ἥτις εἶχε καρποθῇ μετὰ τὴν Βερλίνην τὴν διοίκησιν τῆς Βοσνίας, τῆς Ἑρζεγοβίνης καὶ τοῦ Νόβι Παζάρ, διαβλέπουσα ὅτι ἂν ἡ Τουρκία ἐνισχυετο καὶ ὁργανοῦτο εἰς κράτος Εὐρωπαϊκόν, θὰ παρεῖχεν εἰς αὐτὴν πράγματα ὡς πρὸς τὰς Βαλκανικὰς βλέψεις τῆς Μοναρχίας, ἔσπευσε νὰ προσαρτίσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1908, τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην, ἀποδίδουσα εἰς τὴν Τουρκίαν τὸ Νόβι Παζάρ. Ἡ Βουλγαρία, τῆς ὁποίας ὁ ἡγεμὼν πρὸς μικροῦ ἐλπίδας ἐπανακίνησε ἐκ Βιέννης, ἀνεκίρουντες ἐαυτὴν εἰς Βασιλείον. Ὁ Φερδινάνδος, τῶς ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας καὶ βασιλεῦς τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἔχρισεν ἐαυτὸν Σουλτᾶνον τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσιν τῶν βασιλέων τῆς Βουλγαρίας, τὸ Τύρνβο, καὶ ἐπέσχετο πομπῶς εἰς τὴν Σόφειαν.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΩ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ

Γνωστοποιεῖ διὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείων, καλοῦνται ὑπὸ τὸ ὄνομα οἱ ὑπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς παρουσίας, ἀρχαίως ἀπὸ τῆς Κυριακῆς, 11/24, καὶ λήξεως τῆς παρουσίας, 16/29 Ὀκτωβρίου, ὅπως κάθωσι τὰ φύλλα πορείας αὐτῶν.

Ἐν Λάρνακι 9/22 Ὀκτωβρ. 1915.

Ὁ Πρόεδρος.

Λάμπρος Ἐνυάλης.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιοῦμεν ἰσχυρῶς.

Ἀγγέλλοις, ἡμῶν τοὺς γάμους

τῶν τέκνων ἡμῶν

ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΙΩΝΙΔΟΥ

καὶ

ΝΑΥΣΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ἐδολογησάμενος τῇ 31 μ.μ. ὁ

ὡς τῆς προσεχέως Κυριακῆς 18

Ὀκτωβρίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς με-

λόνου κατὰ τὴν Κεντρικὴν ὁ-

δὸν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἡμεῖς

ἡμεῖς τούτους διὰ τῆς εὐχαιρῆς

παρουσίας ἡμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτι-

μον οἰκογενείας αὐτῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ 13 Ὀκτωβρίου 1915.

Ὁ γόνυ τῶν μελλοντῶν

Ἀννα Νικολάου

Μαρία Παναγιώτου

Νικόλαος Χριστοφίδης.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἀπὸ τῆς π. ἐβδομάδος ὕετο μετοπωρινοὶ μετὰ μεγάλων ἡλεκτρικῶν ἐκκενώσεων ἀπολυμαίνουσιν τὴν ἀτμόσφαιραν καταπίπτουσι σποραδικῶς ἀπὸ τὴν Νῆσον ὡς πρόσδρομοι γενικῶν βροχῶν.

Ἐὰν ἐκαστὴν ὁ ὄρανός καλύπτεται ὑπὸ νεφῶν αἰνὰ διαλύονται ἵνα ἐκπαῖθῃ καὶ πάλιν ἐπ' αὐτοῦ, ἐγὼ ἡ θερμοκρασία καταπίπτει καὶ προδιὰτρεται τὴν ἀτμόσφαιραν πρὸς βροχὴν.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ Κακούργιοδικεῖον ἀπὸ τῆς π. Τρίτης συνεδριάζον ἐξεδίκασε μέχρι χθὲς τὰς ἐξῆς ἐκ τοῦ πινάκιοι τοῦ ὑποθέσεως:

- 1) Τὸν Ὁσμὰν Μεχμέτ ἐξ Ἐπὶ τῆς ἐπὶ ἀναρῆσαι διὰ τοῦ πινάκιοι τοῦ ἐγγωρίου τοῦ Ὁσμὰν Χασάν, κατεδίκασεν εἰς 9 μηνῶν φυλάκισιν.
- 2) Τὸν Ὁσμὰν Ἰσμαὴλ ἐκ Λουρουτζίνας ἐπὶ φόνῳ τοῦ Ἰμπραχίμ διὰ μαχαίρας ἐκ προμελέτης εἰς ἰσοβία δεσμῶν.
- 3) Τὸν Μεχμέτ Ἀλφ ἐκ Καλοῦ χωρίου ἐπὶ φόνῳ ἐγγωρίου καὶ ὁμοεθνοῦς του εἰς 5 ἐτῶν ἐλευθέρην.
- 4) Τὸν Ὁσμὰν Ρουστὴμ ἀπὸ Βροσίνας Τηλλυρίας ἐπὶ φόνῳ τῆς συζύγου του εἰς τριετὴ φυλάκισιν.
- 5) Τὸν Νικολ. Μιχαὴλ ἐκ Κυθρέας ἐπὶ τραύματι διὰ μαχαίρας εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν.

Ἡ δώδεκα δὲ τοὺς ἐξῆς κατηγορουμένους:

Τὴν Ἰουλιανὴν Παπαχριστοδοῦλου καὶ Μαριῶν χ. Τσουλὴ ἐξ Ἐπισκοπείου

ΕΙΣ ΣΕΡΒΙΑΝ

Οι ήμετεροι άναγνώσται έχουσιν ήδη την άλυσιν της πολεμικής εξέλιξης εν Σερβία διά του σχετικού δημοσιεύματος εν τω προηγμένει φύλλω και δύνανται έρεξε νά παρακολουθήσωσιν εν άδιαλείπτω χρονογραφική συναφεία την τρίτην εισβολήν Αυστρογερμανικών δυνάμεων κατά της πολυπαρούς αλλά εβόχως ήρωικής ταύτης χώρας.

Από δύο ήδη μηνών επανειλημμένως ο τηλεγραφός ήγγελλε την συγκέντρωσιν Αυστρογερμανικών στρατευμάτων εις Πράγα και πρὸς την Ορσοβαν, καί ην μελετωμένην νέαν εισβολήν εις Σερβίαν, ήτις από τινων έβδομάδων προσηνύετο βεβαιότερα υπό των συγχων κατοπεύσεων αυστρογερμανικών αεροπλάνων ών 5 τῇ πρώτῃ 1720 Σέρβιοι έβραλον 40 βόμβας κατά τὸν Πογιάρεβατς. Ακολούθως τὰ αεροπλάνα έβραλον 25 βόμβας κατά των άνακτόρων, εν Βελιγραδίῳ και κατά του έπλοσταίου, επείδραμον δὲ μετά τούτοις εις διαφόρους σερβικούς πόλεις έμβάλλοντα πανκινόν εις τούς άπολέμους ιδία πληθυσμούς.

Κατ' επισήμως Σερβικός πληροφώρας τῆς 19 π. Σέρβιοι δὲ πρὸς τὰ Σερβικά σύνορα συγκεντρώθει Αυστρογερμανικός στρατός συνεποσούτο εις 300-350 χιλ. άνδρας.

Η άναγγελία προπαρασκευαστικῶν μελετών εν Θεσσαλονίκῃ τοῦ άγγλου Στρατηγού Ίαν' Άμιλτον άρχηγού των Συμμαχικῶν δυνάμεων πρὸς τὸν Έλλησπόνθω και τῆς Θεσμικῆς χερσονήσου έπέδρασε την συγκέντρωσιν των Αυστρογερμανικῶν δυνάμεων εις τὸ Σερβικόν μέτωπον. Πρὸς τὸ Τεμεσάρ, Λούγκη Βερσέτ, και εις άλλα σημεία ήσαν συγκεντρωμένα στρατεύματα 420 χιλ. άνδρων μετά υπερπλεονήκων τηλεβόλων. Τῇ γενικήν άρχηγίαν των Αυστρογερμανικῶν στρατευμάτων ανέλαβεν δὲ γερμανός στρατάρχης Μάκενσεν.

— Η επίθεσις κατά τῆς Σερβίας.

Έκ τῆς Σερβικῆς πρωτεύουσας ήγγελλθη εἰς τῇ 24 Σέρβιοι οὐ Αυστρογερμανοὶ ήρξαντο τῆς επίθεσεως εναντίον τῆς Σερβίας. Τὸ Σερβικόν στρατηγεῖον υπελάμβανε τὰς αὐτογερμανικὰς δυνάμεις εις 300 χιλ. άνδρας. Η δυνάμεις αὐτῆς επεχέρησαν διάβασιν διὰ τοῦ Δουνάβους και τοῦ Σάβου δια φορηγίδων. Οί Σέρβοι άντετάχθησαν διὰ πυροβολικῶν και πεζικῶν και κατέρωσαν να παρρησιάζουν την ύλοσχηρὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ καὶ απόβασιν.

Φορηγίδες τινες εν τούτοις ήδυνήσαν ν' αποβιβάζουν εις την Σερβικήν όχθην αὐστρογερμανικά αποσπάσματα μέχρι δυνάμεις πεντακοσίων άνδρων έκαστον. Αί απόβασεις αὐταί έγένοντο εἰς Σιαμπάτς και Ο. βρενέβατς τοῦ Σάβου, και εις Βελιγραδίον, Ράμ και Σερμένδρειν επί τοῦ Δουνάβους. Οί Σέρβοι ενήργησαν επίθεσιν κατά των διαπραγμαθέντων, εἰτινες κατά τὰς σερβικὰς πληροφορίας επήρσαν εκ νέου των φορηγίδων.

Ο άγων εξηκολούθησε μετά πέσματος. Τὸ πυροβολικὸν των Αυστρογερμανῶν έβριμβρίζον έλλοχλτρον τὸ σερβικόν μέτωπον. Η επίθεσις ενηργήθη κατ' έλιν των γραμμῶν ήτοι, αναγκασθῶσιν οί Σέρβοι νά έγυσιν εἰς άνεπιτημένην παρατάξιν όλας τὰς δυνάμεις των, καὶ οὕτω εφαινομένη υπό των Αυστρογερμανικῶν σχέδιν ειδικῆς επίθεσεως διὰ μετ' έλας άριθμῶν άναντων ήρωικῶν σημείων.

— Η ήλωση τοῦ Βελιγραδίου.

Η επίθεσις κατά τοῦ Βελιγραδίου ήρχισεν από τῆς 25ης π. μηνός διὰ τοῦ βάρους γερμανικοῦ πυροβολικῶν κατά τῆς πόλεως και των προασπίων αὐτῆν σερβικῶν πυροβολείων και ή έντασις τοῦ πυρός ήτο τοσούτη, ώστε έντός μιᾶς ήμέρας έρρήφθησαν εξηκοσίων άνδρες.

Περὶ τὸ έσπέρας, οί Αυστρογερμανοὶ γενόμηνι αύριον τῆς σερβικῆς όχθης απέβρισαν ισχυρά αποσπάσματα άίτινα προελθάντα εισήλθον εις την πόλιν, ήν είχαν ήδη εκκενώσει οί Σέρβοι, και έβύρσαν επί των Άνακτόρων και των άλλων δημοσίων κτιρίων την Γερμανικήν και Αυστρογερμανικήν σημαίαν.

Εκ Νάισο ήγγελλθη έντός τῆς εἰς τῇ 26 Σέρβοι κατάγγαγον λαμπράν νίκην κατά την σ. μολών Σάβο και Δουνάβους, συλλαβόντες και πολυάριθμους αλχημικούς.

Εἰς 250,000 άνδρας περιλογίζουσιν επισήμως Σερβικὴν δύναμιν τούς επείδραμάντας εις Σερβίαν Αυστρογερμανούς.

— Επιδέσεις Βουλγάρων.

Εκ Νάισο επισήμως ήγγελλθη εἰς τῇ 28 7βρίου οί Βούλγαροι επετέθη-

σαν ατφινδιστικῶς εις Κύριτσα—Γαλάβανα άπεκρούσθησαν, κατέλαβον δὲ την θέσιν Κίτακ και επροέβρισαν εν χιλιόμετρον έντος τοῦ Σερβικοῦ εδάφους.

Τῇ 29 εἰς άλλας επτεθέντες θέσεις οί Βούλγαροι, άπεκρούσθησαν άσάτως, ήρχισαν δὲ πρὸ κατ' έλιν των τῶν τομέων τοῦ Τιμὸς.

Τῇ 1ην 8βρίου επετέθησαν εις Δεσάνην, Κλάδωνας και Τσεραβάρ, καταλαβόντες σημεία τινά, εξηκολούθησαν τὰς επιθέσεις των εις θέσεις πλησίον τοῦ Πιρότ.

Πλησίον τῆς Ραδοβίτσας οί Βούλγαροι επετέθησαν πρὸς την διεύθυνσιν Ραδοβίτσο και Όγραδένκα και διὰ τῆς κοιλιάς Σερμινίτσας.

Τῇ 518 Όκτωβρίου τὰ έπικουρικά γαλλικά στρατεύματα έφθασαν εἰς Θεσσαλονίκης εις Σερβίαν και συνεπλάκησαν πρὸς τοὺς Βουλγάρους παρὰ την σιδηροδρομικήν γέφυραν εις Χονδογολείβαδον, Σερβικά δὲ και συμμαχικά στρατεύματα κατέλαβον την Σερμινίτσαν και διάφορα σημεία δεσπόζοντα τοῦ σιδηροδρόμου, οὗτινος ή προστασία θεωρεῖται εξησφαλισμένη.

Αυστρογερμανικά ανακοινώσεις λέγουσιν εἰς αἱ Σερβικά θέσεις εις τὰ έρη Άβάλε κατελήφθησαν εἰς έφθδου.

Ημειπισμός ήγγελλθη τῇ 8η ἱ σταμένον εν Βουλγαρίας εἰς τὰ βουλγαρικά στρατεύματα εισήλθον εις την Σερβικήν Μακεδονίαν και κατέλαβον τὰς πόλεις Σίβρον (Ιστίν) και Ραδοβίτσαν.

— Συμμαχικαί επικουρίαι.

Εκ Παρισιών άγγελλεται τῇ 11/24 Ισταμένον εἰς εξακολουθεῖν ή απόβασις γαλλικῶν στρατευμάτων εις Θεσσαλονίκην υπό άρίστα συνθήκας, τὰ διαβάντα δὲ τούτων τὰ Έλληνικά σύνορα ήδραλίσαν επαφήν μετά των Σερβικῶν στρατευμάτων.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΜΠΟΛΕΜΟΣ

— Τὸ τελεσίγραφον τῆς Ρωσσίας.

Ός πράξαμεν διὰ την Σερβίαν, παρῶντες και διὰ την Βουλγαρίαν παρῶντες κατά τάξιν χρονολογικήν τὰ άγγελόμενα γεγονότα τῆς έμπολέμου καυστάσεως αὐτῆς ήνα οί ήμετεροι άναγνώσται παρακολουθοῦσι ταῦτα εν άδιαλείπτῳ συνεχείᾳ.

Ο πρωθυπουργός Ραδοσλαύφ έπιστρατεύον την Βουλγαρίαν, έδίδονεν δι' τοῦτο έκρυπτε πρὸς υπερστροφισμὸν τοῦ εδάφους και τῆς οὐδετερότητος αὐτῆς κατά των εξελισσομένων παρὰ τὸ σύδιον τῆς πολεμικῆς γεγονότων, και έπέμεινε διαβεβαιῶν διὰ τῇ ήρωι ένοσλον οὐδετερότητα ήμειψων μέχρι τῆς τελευταίας ώρας τῆς Τετραπλῆς Συνεννόησιν.

Η παρουσία Γερμ. αξιωματικῶν και ή συγκέντρωσις των στρατιῶν, δυνάμειν πρὸς τὰ σερβικά σύνορα οὐδέναν έπέτρηπον άμφιβολίαν διὰ τῇ βουλγαρικῇ έπιστρατεύσει έγένετο πρὸς πολεμικήν ενεργείαν κατά τῆς Σερβίας εν συμμαχίᾳ μετά των δύο Κέντρ. Αὐτοκρατορίων.

Λιά ταῦτα τῇ 20 π. μηνός οί έν Σόφια πρεσβυτεῖς τῆς Ρωσσίας κ. Σαβίνκι έπεσκέφθη τὸν Βούλγαρον πρῶτον υπουργόν και έπέδωκεν αὐτῷ έντονον δικαιοσύνην, τόπον τελεσιγράφου έλέχουσιν, ως άξιουσιν άπάντησιν έντός 24 ώρων.

— Διπλομάτῃς.

Η διακρίνωσις ήτις ως έξῆς: Τὰ γεγονότα, τὰ έκτυλισσόμενα κατά την στιγμήν ταύτην εν Βουλγαρίᾳ, μετροῦν την έρωστικήν άπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου νά αναθέσῃ την τύχην τῆς χώρας εις χεῖρας τῆς Γερμανίας.

Η παρουσία Γερμανῶν και Αυστριακῶν αξιωματικῶν εις τὸ Βουλγαρικόν ύπουργεῖον των Στρατιωτικῶν και εις τὰ έπιτελεῖα των διαφόρων σωμάτων τοῦ στρατοῦ, ή συγκέντρωσις στρατευμάτων εις την ζώνην την παραμεθόριον τῆς Σερβίας, ή μεγάλη οικονομική έντασις, την έπαιαν ή Κυβερνήσις τῆς Σόφιας έδέχθη παρὰ των έχθρῶν μας, δέν επιτρέπει πλέον ήμειβολίας ως πρὸς τὸν σκοπὸν εἰς νά αποβλέπουσιν αἱ σημερινά στρατιωτικά παρασκευαῖα τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννόησεως, αἰτινες ένδέρμως ήμερίμηνον περὶ τῆς πραγματικοῦσεως των πόθων τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ, επανειλημμένως προειδοποίησαν τὸν κ. Ραδοσλαύφ εἰς πᾶσα πράξις έχθρική έναντιον τῆς Σερβίας νά έθεωρεῖται κατ' αὐτῶν τούτων των Δυνάμεων.

Αἱ άρείδες διαβεβαιώσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ίπουργικοῦ Συμβουλίου, αἰτινες παρήγγοντο εις τὰς επανειλημμένας ταύτας προειδοποιήσεις, διαφεύδοντι σήμερον εκ των γεγονότων.

Ο διπλωματικὸς άντιπρόσωπος τῆς Ρωσσίας, ήτις συνδέεται πρὸς την Βουλγαρίαν διὰ των αλληγορητικῶν άναμνήσεων τῆς άπελευθερώσεως αὐτῆς από τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, δέν δύναται νά προσεπικυροῖ διὰ τῆς παρουσίας του τὰς παρασκευὰς άδελ-

φοκάνου επιθέσεως έναντίον λαοῦ Σλαβῶν και συμμαχῶν.

Ο πρεσβυτεῖς τῆς Ρωσσίας έλαβεν ως εκ τούτου την διαταγήν νά έγκαταλείψῃ την Βουλγαρίαν μετ' έλακλήρου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας και των προγενηνῶν, έάν έντός 24 ώρων ή Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις δέν ήθελε διαρρήξει πᾶσαν σχέσιν μετά των έχθρῶν τῆς Σλαβικῆς Ιδέας και δέν πρὸς ήτις την άμεσον απομάκρυνσιν των αξιωματικῶν των άνηκόντων εις στρατός. Επικρατεῖων έμπολέμων πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Άντάντ.

Προηγήθη των Συμμελών ή Ρωσία εἰς τῇ προσδοκίᾳ ότι νά έναποῖσι τὸ διάβημα μετῴτερον. Εἰς αὐτοῖσιν παρὰ τῇ Βουλγαρικῇ λαῷ, άφαιωμένω, ως πιστεύεται, εις την έλευθερότητάν του Ρωσσίαν.

Μετά ταῦτα διαδοχικῶς οί πρέσβεις τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας και τελευταίος τῆς Άγγλίας έπεσκέφθησαν τὸν κ. Ραδοσλαύφ δηλώσαντες διὰ αἱ οικεία Κυβερνήσεις αὐτῶν συμφοροῦσιν εις την Ρωσικήν διακρίνωσιν.

— Η έμπέθεσις και οί φίδοι κατά τῆς Σερβίας.

Η ήμειπισμός «Εχω τῆς Βουλγαρίας» σχολίασεν την έχθρικήν κρίσιν τοῦ Γαλλικοῦ και τοῦ Ρωσικοῦ τύπου πρὸς την Βουλγαρίαν έγράψαν:

«Η Βουλγαρία έπιστρατεύσεν ήνα άντιμετώπισην την νέαν κατάσταση καὶ έπασχολή την ύπαιθρον και τὸ μέλλον τῆς. Δέν ήπλησεν κανένα, έφ' όσον έλλείπει πάντοτε ήρωικῶν διακρίνωσιν κατ' έν δὲ λαμβάνονται δι' ήμιν τὰ άμφοτέρωτά τῆς. Υπό τούτου, όρους ή άποστολή στρατευμάτων εις ένδοχον τῆς Σερβίας άποτελεῖ πράξιν έπισπεύδουσιν την σύρραξιν, άπόφ' ούτως, ένδραρνέται ή Σερβική άντίστασις.

Εἰμεθα σύμφωνοι μετά των Γάλλων και Ρώσων συνάδελφῶν μας διὰ συμφορῶν ήτις ή Τετραπλή νά ενεργήσῃ ταχέως και δραστήριος. Αν όμως, ή ενεργεία αὐτῆς εἰνε προσωρινήν νά ύποστηρίξῃ την Σερβίαν εις τὰς σημερινὰς διαβέσεις τῆς, άπειλεῖ νά φέρῃ άποτέλεσμα άντίθετα των προσδοκωμένων.

— Η Απάντησις τῆς Βουλγαρίας.

Τῇ 23 π. μηνός ή Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις έπέδωκε χέδς την άπάντησιν αὐτῆς εις τὸ τελεσίγραφον.

Διαμαρτυρόμεθα αὐτῇ έντόμως έναντιον τῆς όπείσεως διὰ άνέθεσις τῆς τύχην τῆς Βουλγαρίας εις χεῖρας των Γερμανῶν. Η βεβίωσις τῆς Ρῥωσίας διὰ ή Γερμανία παρεχώρησεν άφθονα οικονομικά μέσα ήτις άβήσμιος και κακόβουλος. Αρνείται κατηγορηματικῶς την παρουσίαν εις τὸ Ύπουργεῖον των Στρατιωτικῶν και τὸ έπιτελεῖον έξιστομῶν Γερμανῶν.

Προσάθετε διὰ ή αἰτίσις τῆς Ρωσσίας όπως ή Βουλγαρία διακρίνῃ τὰς σχέσεις αὐτῆς μετά τῆς Γερμανίας και τῆς Αὐστρίας άντίκειται πρὸς την οὐδετερότητα τῆς Βουλγαρίας και κατελήγει, διὰ εν Βουλγαρίᾳ άντιλαμβάνονται τὸ άνωφεῖς τῆς προσπαθείας όπως μεταβιβάζωσιν την άπόφασιν τῆς Ρωσσίας και κατανοοῦσιν μετά συντετριμμένης καρδίας διὰ ή άπόπειρα πρὸς συνεννόησιν μετά τῆς Ρωσσίας άπέτυχε, χωρίς νά εὐθύνεται ή Βουλγαρία.

— Διπλομάτῃς.

Συνεπεί τῆς άπάντησεως ταύτης οί άντιπρόσωποι τῆς Τετραπλῆς αὐθήμερον έλήθησαν τὰ διαπιστευτήριά των ως και οί τοῦ Βελγίου και οί τῆς Σερβίας τῇ έπιτοσίῃ.

Πάντες οὗτοι άπήλθον εκ Βουλγαρίας προσημεινθέντες μαλίστα και έπὸ άντιπροσώπων τοῦ Βασιλέως και τῆς Κυβερνήσεως του.

— Βουλγάρους άρχιστράτηγος.

Ο Φερδινάνδους διὰ διαγγέλλματος πρὸς τὸ ύπουργικόν Συμβούλιον έδήλωσεν ότι ως άνώτατος άρχηγός των στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους, άναίετι την άρχιστράτηγαν τοῦ έν έπιστρατεύσει στρατοῦ εις τὸν ύπουργόν των Στρατιωτικῶν στρατηγόν Ζελκόφ.

— Ο έν Σερβίᾳ Βούλγαρος πρεσβυτεῖς.

Εν Νάισο (κ. Νύσο) τῇ 26 π. μηνός οί Γεν. Γερμαναῖς τοῦ ύπουργεῖου των Έξωτερικῶν κ. Γαρούτις έπέδωκεν εις τὸν έκεί πρεσβευτήν τῆς Βουλγαρίας τὴν διαβιβητήν του, και αὐτὸς άνεχώρησεν οὕτως την αἰτήν ήμειν δι' έκτάκτου άποστολέως διὰ Σόφιαν.

— Η έρρῆξις πολέμου κατά τῆς Σερβίας.

Τῇ 1η Ιανουαρίου οί έν Αθήναις πρεσβυτεῖς τῆς Βουλγαρίας κ. Πισσάφρ ή έπισκοπῆς τῆς Ηρωσποπόλιν κ. Ζαήμης άνεχώρησαν αὐτῶν διὰ τῇ Κυβερνήσις των συνεπεί έπιθέσεως των Σέρβων, γενόμενης την έσπέραν τῆς 29 Σηβρίου εις τὸν τομεῖς Κρινοσταλίδη και Τρέν, κατ' ήν ήρρονέθησαν 70 και έτραυματίσθησαν 500 Βούλγαροι.

στρατιώται, έκήρυξε τὸν πόλεμον κατά τῆς Σερβίας και διὰ ή έμπόλεμος κακίαστάσις μεταξὺ των δύο έπικρατεῖων ήζήσατο από τῆς 8ης πρωΐνης τῆς 30ης π. μηνός.

— Τὸ Βουλγαρο. Δεήγγεμα.

Τὸ Βουλγαρικόν βασιλικόν διαγγέλλμα ύπογεγραμμένον από τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου και τοῦ Ύπουργ. Συμβουλίου πρὸς τὸν Βουλγαρικόν λαόν ήχει ως έξῆς:

«Ο Βουλγαρικός λαός γνωρίζει τὸς προσπάθειας τῆς Βουλγαρίας, όπως διατηρήσῃ την εἰρήσιν εν τῇ Βαλκανικῇ δ Βασιλείᾳ και ή Κυβέρνησις έδοκίμασεν όπως επιτύχουν διὰ τῆς οὐδετερότητος των την πραγματικοποίησιν των ένδοκῶν ήτοι των «Αμφοτέρω οί Όμιλοι των Μ. Δυνάμεων άναγώρσαν τοῦ νόμιμον των άξιώσεών μας εν Μακεδονίᾳ και συνεβούλευσαν την Σερβίαν νά τὰς ήκανοποιήσῃ.

«Παρὰ τὰς συμβουλὰς ταύτας, δ άπιστος γένειν μας (ὡς τῆς βουλγαρικῆς πίστεως καὶ άνασθέντος) οὐδέν ήθέλησε ν' άκούσῃ άλλ' άπανταίως μάς ήπροκάλειν εισβάλων εις τὸ ήμετερον εδαφος. Επομένως διαταγῇ έδόθη εις τὸν έννομον στρατόν μας ν' άποδώσῃ τὸν ένδοκόν και άπελευθερώσῃ τὸς ήμετερούς άδελφούς από τοῦ Σερβικοῦ ζυγοῦ. Ο ήμετερός στρατός θά πολεμήσῃ παρὰ τὸ πλεονεχὲς των νικηφόρων στρατιῶν των Κεντρονικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

— Επικρατεῖς πολέμ. έπικρατεῖς.

Πλήν των άνωθι μνημονευομένων συμπολίων εις Κιουσινούλ και Τρέν, ο Βουλγαρικός στρατός επεχείρησεν έπίθεσιν εις τὸν τομεῖα Τιμόν, άποκρουσθείς από των Σέρβων.

Κατὰ τηλεγραφικὰς ειδήσεις, οί Σέρβοι ένωθέντες μετά των πρώτων άγγλογαλλικῶν έκπονησιν άπέκρουσαν τὸς εις τὸν τομεῖα Σερμινίτσας δυνάμεις πολυάριθμους Βουλγάρους κομιτατζήδες διουκισμένους από Βουλγάρων και Τούρκων αξιωματικῶν.

— Κατὰ τῆς Βουλγαρίας.

Τὸ Άγγλικόν Ναυαρχεῖον ήγγελλε τῇ 11/24 Ισταμένον διὰ ή Άγγλογαλλορωσική μοῖνα έβριμβρίζον κατά την 8/21 Ισταμένον την έκεί τοῦ Αἰγαίου Βουλγαρικῶν άκτῶν βολκοῦς άβιδας κατά διαφόρων στρατιωτικῶν θέσεων και βλάψαντα σοβαρῶς τὰ λιμενικά χερσώματα, τὸν σιδηροδρομικόν σταθμόν και τὰ ήγκυροβλημένα πλοία εις Δεδεαγάς.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠ. ΜΕΤΩΠΩΝ

Αἱ τηλεγραμ. άγγελλαι τοῦ διαρρησάντος έφθήμερου από των άλλων Εὐρωπαϊκῶν μετώπων παριστάμεναι άδιδάκτοτον την όρμην και τὸ πείσμα των άντιμετώπων πολεμικῶν κατ' έλιν τὸ Γαλλικόν και τὸ Ρωσικόν μέτωπον και τὸ Ἰταλικόν πρὸς τοὺς Αὐστρογέρους.

Αἱ έντιμῆς και άποτυχῆς έναλλάσσον άμφοβαλως, ως μόνον άποτέλεσμα έχουσι την άνυπολόγητον αἱματοχυσίαν και την ύπεροχρον καταναλώσιν πυρομαχικῶν, χωρίς όμως νά μεταβάλλωσιν τὸ παράπαν την όλην κατάσταση.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τὸ κοῦλον γρ.	72—82
Κριθή	32—36
Βρώμη	17—18
Όροφος	40—48
Άνισον ή όκλ	10—12
Λινόσπορος	3—4
Κουκκία ήρα	2—3
Σταφ. μαῖθραι	3 1/2—4
έβρσται	2
Γεωμῆρα γαλ.	2—3
Κρόμμυα	παρ. 50—60
Έλαια έντ. ή λίτρο.	45—50
Βάμβαξ	25—30
Οἶνου τὸ γομάρι	160
Κουμανδάρια	300
Ρεσίλ σοῦμα 20 β. ή όκλ 3 1/2—4	

ΑΠΟΚΙΑΚΑ

Όρνθα δ σάκκος γρ.	259
Σάκχαρον ή όκλ	8 1/2
Σάπων έλλην. ή όκλ	10 1/2
Πετρίλ ροσ. τὸ κιβ.	113 1/2
Καφέ ή όκλ	15—16
Μακαρόνια έντόπια ή όκλ	8
Φιδέες έντόπιοι	8

ΤΟ ΕΠΙΠΛΟΟΙΕΙΟΝ ΠΕΡ. Δ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

μετεκμισθίον από τῆς έδου Χρυσόχων εις την Κεντρικήν Όδον, έναντι των Γραφείων τῆς Ηλεκτρικῆς Εταιρείας.

Κατασκευάζονται εν αὐτῷ έπιπλα παντῆς εἶδους οἰκιακά και τῶν γαυφείων κατά τὸς νεωτέρους και καλ. λίττεχνικότερους τύπους, εἰς έλεγκτοῦ ύλικού, στερεᾶ, κομψά και μετ' εὐσυνείδητος έργασίας.

Επισκευάζονται έγχρῶδα και πνευστά έξίλινα μουσικά έργατα άποκαθιστάται μουσικὴ και οργάνη.

Τιμὰς συμφέρουσαι.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

Εν Λεωσείῳ.

Τηλεφ. Διεύθυνσις.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Άνώνυμος Εταιρεία με έδραν την Λευκωσίαν με κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εις 50,000 μετοχές εκ